

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 10

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομή ἑτήσια καὶ προκληρῶτα δια τῆς Ἀθῆναι καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμῶν 12, διὰ τῆς Ἐπαρχίας δραχμῶν 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμῶν 20.

Ἀγγέλαι καὶ ἀδοποήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1885

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

Ο ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεως τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου ἐπανακάμπτοντος μετὰ πολὺμηνον ἀπουσίαν δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ περιβεβλημένου τὴν στολὴν τοῦ δοκιμοῦ

τοῦ δανικοῦ ναυτικοῦ, εἰς ὃ κατετάχθη πρό τινος καὶ ὑπηρετεῖ πρὸς σπουδὴν καὶ ἐκγύμνασιν.

Ὁ βασιλόπαις Γεώργιος, δευτερότοκος υἱὸς τοῦ ἡμετέρου

Βασιλέως γεννηθείς ἐν Κερκύρα τὴν 12 Ἰουνίου 1869, ἀγείρει τὸ δέκατον ἔβδομον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος. Διακούσας μετὰ τοῦ διαδόχου ἐπὶ τινὰ χρόνον τὰ μαθήματα τῆς παρ' ἡμῶν Στρατιωτικῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, ἐπέμψθη εἰς Δανίαν πρὸς σπουδὴν τῶν ναυτικῶν. Ἐπιθαίνων δανικοῦ πολεμικοῦ πλοίου μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ δοκιμοῦ πρὸς ἀσκήσιν, ἐπεσκέφθη πολλοὺς τῶν λιμένων τῆς βορείου Ἑυρώπης, ἔχων παρ' αὐτῷ ὡς ὑπασπιστὴν τὸν ὑποπλοίαρχον τοῦ ἡμετέρου πολεμικοῦ ναυτικοῦ κ. Α. Γαρουφαλιῶν.

Ὁ βασιλόπαις Γεώργιος διακρίνεται διὰ τὴν ζωηρότητα τοῦ χαρακτήρος του καὶ διὰ τὴν ἐκτακτὸν αὐτοῦ εὐφυΐαν καὶ νοσηρότητα. Λέγεται ὅτι τὰς ναυτικὰς αὐτοῦ σπουδὰς θέλει συνεχίσει ἐνταῦθα ἐπιθαίνων ἐπὶ τινος τῶν πλοίων τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου. Εὐχόμεθα ὁλοφύως νὰ ἐπαληθεύσῃ ἡ τοιαύτη φήμη, διότι ἡ παρουσία τοῦ νεαροῦ βλαστῶν τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου θὰ συντελέσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάψωσιν τοῦ φρονήματος τῶν ἡμετέρων γενναίων ναυτικῶν.

ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐνῷ ὁ κύριος Φιλήμων περιήρχετο τὰς πρωτεύουσας τῆς Ἑσπερίας προσπαθὼν νὰ προαγοράσῃ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλειότεραν προμήθειαν συμπαιδείας ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν δι-
καιωμάτων χωρὶς νὰ σκεφθῇ ὅτι ἡ ἀπουσία του ἠδύνατο νὰ ζημιώσῃ τὰς ἐνταῦθα ἀτομικὰς ἀς ἐπαξίως χεῖρες, οἱ Ἡρώδαι τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς ἐπέβουλεύθησαν τὴν ὑπαρξίν του ἔργου ὅπερ δι' ἀτρυτῶν κόπων καὶ θυσιῶν καὶ διὰ θαυμαστῆς ὄντως ἐπιμονῆς ἠδυνήθη νὰ καταρτίσῃ, προτεινόντες τὴν ἀπάλειψιν τοῦ πρὸς συντήρησιν τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς κοινυλίου.

Οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους ἐσκέφθησαν καὶ εἶπον: Ἡμεῖς ἀνάγκην βιβλιοθήκης δὲν ἔχομεν. Ποῦ μᾶς περισσεύει καιρὸς ἐκ τῶν ἀσχολιῶν μας νὰ μελετῶμεν! Μήπως εἶνε ἀνάγκη ν' ἀναγινώσκωμεν τὸν Δημοσθένη ἢ τὸν Κικέρωνα διὰ νὰ ἐκφωνήσωμεν τὸ καὶ καὶ τὸ ὄχι; Τί μᾶς μέλει τί ἡμπορεῖ νὰ λέγῃ ὁ Λερωὰ Μπωλιεὶς διὰ τὰ βαλανίδια ἢ διὰ τὰ γρασιδία; Ἡμεῖς ἔχομεν ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων εἰδικὴν πείραν. Μήπως τοῦλάχιστον ὑπάρχει καμμία θέσις εἰς αὐτὴν διὰ νὰ ἐξοικονομώμεν κάποτε καὶ κανένα συμπολίτην μας, μωλωθρὸν ἢ σπογγαλιῶν;

Πολύ καλὰ, σεβαστοὶ πατέρες, ἔπρεπεν ὁμως νὰ σκεφθῆτε καὶ τὰ ἐξῆς, ἅτινα σᾶς διέφυγον τῆς μνήμης. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς εἶνε ἡ μόνη βιβλιοθήκη τῆς πρωτεύουσας ἕνεκα τοῦ τελειοτέρου καταρτισμοῦ τῆς καὶ τοῦ τακτικωτέρου ὀργανισμοῦ τῆς εἶνε τὸ μόνον καταφύγιον τῶν φιλομαθῶν, τὸ μόνον προσιτὸν εἰς τὴν φιλόπονον μελέτην μέρος. Λέγεται βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς, διότι κεῖται ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ Βουλευτηρίου, ἀλλὰ πράγματι εἶνε βιβλιοθήκη τοῦ κοινοῦ, τοῦ ὀρεγομένου τὴν σπουδὴν ὅπερ εὐρίσκει ἐν αὐτῇ πρόχειρον καὶ εὐκόλον τῆς ἐπιθυμίας αὐτοῦ πληρῶσιν κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἑνιαυτοῦ. Ἡ ἄλλη βιβλιοθήκη, ἡ μεγάλη, ἡ Ἐθνικὴ λεγομένη, ἂν καὶ πλουσία καὶ πολιτιστοτέρα, ἐπειδὴ δυστυχῶς ἀνέκαθεν ἡ ἀποτρόπαιος πολιτικὴ εἰσήγαγε καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν παραλυσίαν, δὲν παρέχει τὰς αὐτὰς εὐκολίας, μεθ' ὅλας τὰς ἐπ' ἐσχάτων γενομένας φιλοτίμους ἐνεργείας πρὸς βελτίωσιν αὐτῆς. Ἄν συγχωνευθῶσιν αἱ δύο κατὰ τὸ γνωστὸν περὶ τῶν σαπρῶν καὶ ἀλωβήτων πορτοκαλλίων παράδειγμα τῶν ἀναγνωσματορείων, δὲν θὰ βελτιωθῇ ἡ κακῶς ἔχουσα, ἀλλὰ θὰ πάθῃ ἡ σχετικῶς καλλιτέρα.

Δὲν πιστεύω ὅτι οἱ διώκται τῆς βιβλιοθήκης θὰ ἐπιμείνωσιν ἕως τέλους εἰς τὴν σκληρὰν πρότασιν των, οὔτε ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς θὰ συναίνεσῃ εἰς τὴν προτει-

νομένην καταστροφὴν ἐνός ὠφελίμου ιδρύματος. Ἐντὸς τῆς Βουλῆς δὲν ἀπολείπουσιν εὐτυχῶς καὶ οἱ λόγιοι καὶ οἱ φιλόκαλοι καὶ οἱ συνετοί. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁμως διὰ τοὺς Τορκουεμάδας τοὺς σκανδαλιζομένους ἐκ τῆς θέας τῶν μακρῶν σειρῶν τῶν βιβλίων, τῶν δυστυχῶν βιβλίων τὰ ὅποια εἶνε δεδεμένα ἂν καὶ ἀδολοχῶν, ἐνῷ διὰ μερικῶν τῶν κκ. βουλευτῶν συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον, προτείνουσι ἐν modus vivendi. Νὰ ὀρισθῇ δηλαδὴ μία καὶ μόνη αἴθουσα τῆς βιβλιοθήκης εἰδικῶς πρὸς χρῆσιν τῶν κκ. βουλευτῶν περιλαμβανούσα τὰ δι' αὐτοὺς χρησιμώτατα τῶν βιβλίων ὡς τοιαῦτα δὲ νομίζουσι τὰς Ὑψηλοτάτας παρουργίας τοῦ Μπερτόλδου, τὸ Μωρίας ἐγκώμιον τοῦ Ἐράσμου, τὴν Αἰχμαλωσίαν καὶ συμβίωσιν μετὰ Ἰησιῶν τοῦ Σωτηροπούλου, τὸν Ἀγαθάγγελον, τοὺς Μύθους τοῦ Αἰσώπου καὶ τοῦ Φαίδρου (πρὸς γρῆσιν τοῦ κ. Δημητρακίτη), τὸ Ἀμαρτωλῶν σωτηρία (δι' ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου), τοὺς Ἀθλοὺς τοῦ Κοιταλιανοῦ καὶ ἄλλα παρόμοια. Οὕτω ἱκανοποιούμενοι οἱ διώκται τῆς βιβλιοθήκης θὰ ἡσυχάσωσι καὶ δὲν θὰ ζηλεύσωσι δόξαν Ὁμάρ... καὶ μάλιστα μετὰ τὸ αἰολικὸν δίγαμμα.

Ἡρώδης ὁ Ἄττιος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐίχομεν ἐπὶ τέλους καὶ μίαν ἀπειλὴν ὑπουργικῆς κρίσεως τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.

Ἡ ἀντιπολίτευσις βεβαρυμένη ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς πρὸς τὴν κυβέρνησιν εἰρήνης ἀπεφάσισε ν' ἀποτινάξῃ τέλος τὸν ζυγὸν τοῦ καταναγκαστικοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἀταπαρνήσεως καὶ ἔθεσε πολιτικὸν ζήτημα.

Καὶ εὐρέθη τὸ νομοσχέδιον, ἐφ' οὗ ἐτέθη τὸ πολιτικὸν τοῦτο ζήτημα, νὰ ἀφορᾷ τὸ πετρέλαιον, τὸ πετρέλαιον ὅπερ ὑπῆρξε καὶ αὐτὸ μίαν τῶν κυριωτέρων αἰτιῶν τῆς πτώσεως τοῦ πρῶην πρωθυπουργοῦ, ἐπροτάθη ὡς μέσον πρὸς κατάλυσιν του καὶ ἐστοίχισεν εἰς αὐτὸν τὸ ἐπιθετικὸν τοῦ Μεγάλου Πετρελαίου!

Ὁ κ. Τρικούπης ἐμονολόγησεν, ὅπως φαίνεται ὅτι θὰ τῷ συμβαίη συχνὰ εἰς τὸ ἐξῆς ἐν τῇ παραδόξῳ ἐλλείψει ῥητόρων ἢν πάσχει τὸ κόμμα του, δικαιολογῶν τὴν ἐκτροπὴν του ἀπὸ τῆς μέχρι τοῦδε ὑπ' αὐτοῦ χαραχθείσης πορείας.

Ἀπορῶ πῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπακολουθησάσης ψηφοφορίας ἐχαρακτήρισθη ὡς δυσμενὲς πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, ἀφοῦ ἡ Βουλὴ διὰ πλειονοψηφίας 48 ὄλων ψήφων ἐκήρυξεν ὅτι παραδέχεται τὴν πολιτικὴν, ἢν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς παρούσης συνόδου ἐνεκαίνισεν οὗτος, τῆς ἐφ' ἱκανὸν καιρὸν εἰς τὸ ἐξῆς μὴ ἀναμιξέως του εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν.

Ἐπὶ τέλους! Τύχη ἀγαθῇ! Ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ κ. Τιμολεόντος Φιλήμονος, δημοσιευθείσης πρὸ ἡμερῶν ἐν ταῖς ἐφημερίδι, πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ εἰς Ἑυρώπην τελευταία ἐκδρομὴ του τοσοῦτον διέθεσε τὰ πράγματα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὥστε ὁ Βλῶβιτς ἐν τῇ προσεχίᾳ διανομῇ τῆς Ἀνατολῆς, ἢν δι' ἀνταποκρίσεως του τινὸς πρὸς τοὺς Τάιμς θὰ κἀμῃ, θὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς σχεδὸν τὴν μερίδα τοῦ Λεορκος. Μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην ἐν μόνον ἀπολείπεται τῇ ἡμετέρῳ κυβερνήσει καθήκον καὶ ἀποροῦμεν πῶς δὲν προέβη ἀκόμη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ: νὰ διαλύσῃ ἀμέσως τὸν περιττὸν πλεόν

ΑΙΤΗΣΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους.

Ἄν αἱ χεῖρες τῶν εὐσεβῶς ὑποφαινομένων καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος αὐτῶν μέλη δὲν εἶχον πάθει ἀγκυλωσιν φροβερὰν ὑπὸ τὴν κλασικὴν γλυφίδα τῶν νέων Φειδίων τῆς νέας Ἑλλάδος, δὲν θὰ εὐρίσκοντο εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ χεῖρες των — διότι περὶ αὐτῶν ἰδίως πρόκειται — δὲν δύνανται νὰ κινηθῶσιν. Εἶνε στρεβλαὶ, ἠγκυλωμένοι, καὶ μολὶς κατορθοῦσι νὰ κρατῶσιν, ἄλλη τὴν γραφίδα, καὶ ἄλλη τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν σκήπτρον, τὰ ὅποια ἡ ἐμπνευσις τῶν γλυπτῶν ἐπεφόρτισεν αὐτὰς νὰ κρατῶσι μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων, ἢ τοῦλάχιστον μέχρι συντελείας τῆς νεοελληνικῆς καλαισθησίας. Διὰ τοῦτο ἀδυνατοῦσι νὰ ζῶσιν τοὺς εὐσεβῶς ὑποφαινομένους, οἵτινες, μὴ τοὺς θεοὺς καὶ μὴ τὸν Θεόν — συγχωρήσατε παρακαλοῦμεν τὸ ὀξύμωρον σχῆμα ἕνεκα τοῦ διαφόρου θρησκευματος τῶν ὑποφαινομένων — κινδυνεύουσι νὰ καταφαγωθῶσι σύσσωμα ἀπὸ τὰς πολυαριθμοὺς στρατιάς τῶν παντοειδῶν ἀκαθάρτων ζωφίων, ἅτινα ἡμέρας καὶ νυκτὸς βόσκουσι ἀταράχως ἐπὶ τῶν σωμάτων αὐτῶν. Ἀγνοοῦμεν πόθεν ἐπεστράτευσεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ ρυπαρὰ αὕτη ἀγέλη. Ὑποθέτομεν, ὁμως βλέποντες ἀδιακόπως ζυομένους — πῶς τοὺς ζηλεύομεν! — τοὺς νεαροὺς στρατιώτας, οἵτινες κατασκευοῦσι πλησίον ἡμῶν — ὅτι τὸ ἔθνικόν πανεπιστήμιον εἶνε ἡ ἔδρα τοῦ κακοῦ. Ἄφ' οὗτου ἔργου οἱ καθηγηταὶ του, οἵτινες, φαίνεται, ἕνεκα τῆς καθαριότητός των ἦσαν ἀπρόσιτοι εἰς τοιοῦτον εἶδους ζωφία, τὰς αἰθούσας τῶν πανεπιστημιακῶν ἀκροάσεων μοιράζονται ἀδελφικῶς ἐπίστρατοι καὶ... φθίρες! Ἐπειδὴ δὲ οἱ πρῶτοι δὲν ἀρκοῦσιν εἰς τοὺς δευτέρους, ἐξεστράτευσαν οὗτοι καὶ καθ' ἡμῶν, καὶ μᾶς τρώγουσι ἀσπλάγγως μετ' ἀπεριγράπτου βουλιμίας. Ἐννοεῖται, ὅτι ἂν δὲν ληφθῇ πρόνοια παρὰ τῆς Σεβαστῆς Βουλῆς, θὰ γίνωμεν καὶ οἱ τέσσαρες Φερεκῦδαι, — τέσσαρες Φερεκῦδας τί τοὺς θέλει ἡ νεοελληνικὴ σοφία; — καὶ θὰ καταφαγωθῶμεν ἐπὶ τέλους μέχρις ἐντελοῦς ἀποσκελετώσεως. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν εὐσεβῶς καὶ μετὰ βαθύτατης φραγούρας τὴν ἑλληνικὴν Βουλὴν νὰ μᾶς διορίσῃ ἕνα τοῦλάχιστον ζῦστην εἰς τὸν καθένα, ὅστις τρεῖς τοῦλάχιστον τῆς ἡμέρας νὰ μᾶς ζῶη προσηκόντως, καὶ θεραπείῃ οὕτω προσωρινῶς τὸν κινισμὸν ὅστις κινδυνεύει νὰ μᾶς φέρῃ εἰς ἀπόγνωσιν. Ἄς συλλογισθῇ ἡ σεβαστὴ Βουλὴ, ὅτι τὸ Βουλευτήριον δὲν ἀπέχει πολὺ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀκαδημίας, καὶ ὅτι ἀποφραγωθῶμεν ἡμεῖς ὑπὸ τῶν ρυπαρῶν μας παρασίτων, θὰ τραπῶσιν οὗτοι εἰς ἀναζήτησιν νέων θυμάτων.

ὑποσημειοῦμεθα εὐσεβῶς: Σωκράτης, Πλάτων, Πατριάρχης Γρηγόριος, Ρήγας Φεραῖος, Κοραῆς.

Διὰ τὴν ἀντιγραφήν

Spaß

οὕτω καθιστάμενον στρατὸν τῆς καὶ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ διασώμου ἀνταποκριτοῦ περὶ τοῦ ὀρισμοῦ μόνον τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν οὗτος θὰ μεταβιβάσῃ ἡμῖν τὰ ἀνωτέρω ὑποδεικνύομενα μέρη.

Μετὰ τὸν κ. Φιλήμονα, σκεψίς γίνεται, ὡς ἠκούσαμεν, νὰ ἐκπεμφθῶσι καὶ ἄλλοι, πρὸς συνέχισιν τῆς οὕτω διὰ τῆς ἐσχάτως ἐγκαινισθείσης μεθοδῆς τῶν ἀποστολῶν ὡς ἄλλοτε διὰ τῆς τῶν πετωμάτων διεκδικήσεως τῶν ἑλληνικῶν δικαιωμάτων, καὶ ὀνομαστὶ ὁ κ. Α. Γεννάδιος. Καθ' ἃς ὁμως ἔχομεν ἡμεῖς βασιμους πληροφορίας ἢ περὶ τοῦ τελευταίου τοῦτου γνώμη ἐγκατελείβη, ληφθεῖσάν ὑπ' ὄψιν τῶν δικαιωμάτων ἀπαιτήσεων, ἃς ἤθελε βεβαίως τότε ἐγείρει καὶ ὁ κ. Σιγάλας.

Ὁ κ. Φιλήμων κατὰ τὴν περὶ τῆς ὀλοφύως ἐκδρομῆν αὐτοῦ προσκληθείς παρεκάθησε καὶ εἰς ἐπιστημονικὸν τι συμπόσιον, ἐν ᾧ παρήσαν καὶ οἱ σοφοὶ Ρενάν, Βερβελώ, Παστέρ, κλπ. Ἐγερθείς δὲ ὠμίλησε περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος χαρακτηρίσας αὐτὸ καὶ ὡς γαλλικὸν καὶ ἐν γενεῖ ζήτημα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, καὶ ἐκφράσας τὴν ἐλπίδα ὅτι πάντες οἱ παρὰ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος λαβόντες τὰ φῶτα λαοὶ θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν αἰσίαν διεξαγωγὴν του.

Εἰς τὸν ἡμέτερον συνάδελφον ἀπέντησε — κατὰ τυχαίαν σύμπτωσιν βεβαίως — ὁ γνωστὸς ἐπιστήμιον Τισσανδιε, διάσημος διὰ τὰς ἀεροβατικὰς αὐτοῦ ἐκδρομὰς.

Τὰ ἀγορασθέντα παρὰ τῆς περουβιανῆς κυβερνήσεως διὰ τὸ ναυτικὸν ἡμῶν πλοῖα λέγεται ὅτι ἐβαπτίσθησαν Διογένης καὶ Σωκράτης. Ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ ἀγορασθῶσι προσεχῶς καὶ ἄλλα καὶ οἱ ἐπιφορτισθέντες τὴν ὀνομασίαν αὐτῶν ἴσως δὲν ἔχωσι πρόχειρα ἱκανὰ ἀνάλογα ὀνόματα, κατηρτίσαμεν σύντομον κατάλογον, ὃν παρέχομεν αὐτοῖς, δι' οὗ δύναται νὰ καταρτισθῇ ὁλόκληρος στόλος φιλοσόφων σκαφῶν: Ἀρτιστένης, Ἀραξιαρδρος, Ζηνοθέμις (θεωρητὸν), Ἐμπεδοκλῆς (καταδρομικόν), Κλεόβουλος, Ἀπολλοδόρος (τορπιλλοδόλον), Σουσαρίων (καταδρομικόν), κλπ.

Πληροφοροῦμεθα ὅτι μολὶς ὁ βουλευτὴς Πατρῶν κ. Ρηγόπουλος ἔμαθε τὴν εἰδησιν περὶ τῆς ἐκ 400.000 ρουβλίων κληρονομίας, ἣν τῷ ἀφῆκεν ὁ ἐν Μόσχῃ ἀποθανὼν ἐσχάτως συγγενὴς του Κρητσοῦ, ἐφώνησεν ἀμέσως α Σόλων! Σόλων!»

Ὁ θαυμασιώτερος κοινοβουλευτικὸς μαργαρίτης τῆς παρούσης συνόδου. Ὁφείλεται εἰς τὸν κ. Κριεζώτην: «Ὁλοι, κύριοι, γνωρίζομεν καὶ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου.» Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἶνε χαρτομάτης;

Ἀπίστευτον! Ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ὁ κ. Βουλιώτης ἐβελῆθ ἁμείλων πρὸς τινὰ τῶν παρακαθημένων του.

Κοθοροῦ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ

Αφού το όνομα του διευθύνοντος το εν Χανίοις Γενικόν Προξενείον τής Ελλάδος είνε εις όλων τὰ χείλη, αφού αυτός εγένεεν ή πέτρα του σκανδάλου, ή άπειλούσα να ταραχή τας έπ' αγαθῶ ύφισταμένας έναρμονίους σχέσεις μεταξύ τής Όθωμανικής και τής ήμετέρας έπικρατείας, άπαραίτητον έκρίναμεν χάριν τής περιεργείας τών πολλών να παραθέσωμεν τήν εικόνα και αυτού εις τήν ποικίλην πινακοθήκην του "Αστεος".

Η Τουρκία δεν έχει άφορμάς να δικάζεται συμπαθῶς πρὸς τόν Γεώργιον Ζυγομαλά, αδελφόν του βουλευτου Άττικῆς και τέως ύπουργού τής δημοσίας εκπαιδεύσεως. Ηδη από του 1854, ότε ήτο ακόμη μερικάκιον δεκαετησάκιον έτών, έσπευσε ν' άγωνισθῆ εις τήν τότε εν Θεσσαλίᾳ επανάστασιν. Συνελήφθη όμως έγκαίρως υπό τών γονέων του και άπεστάλη εις Μασσαλίαν, όπου άπεπεράτωσε τας σπουδάς του εις τό αυτόθι Λύκειον.

Εις τήν προξενικήν ύπηρεσίαν εισήχθη από του 1862, διετέλει δε από του 1874 γραμματεὺς Γενικοῦ Προξενείου τής Ελλάδος, προαχθεὶς εις ύποπρόξενον κατόπι και τιμηθεὶς δια του παρασήμου του Σωτήρος δια τας ύπηρεσίας ας παρέσχεν εις τήν Κρητικὴν επανάστασιν του 1878. Παυθεὶς υπό τής προκατόχου κυβερνήσεως, διωρίσθη όχι πρὸ πολλοῦ υπό τής ενεστῶσης Διευθυντῆς του Γενικοῦ Προξενείου Χανίων.

Η όθωμανική κυβέρνησις, ήτις από τινος χρόνου εγένετο ύπερ τό δέον ευερέθιστος και έπιζητεῖ άφορμάς πρὸς έριδα, σκανδαλώδη εύρίσκουσα κατά τήν κρίσιν τής τήν διαγωγῆν του κ. Ζυγομαλά έποίησεν επανειλημμένας παραστάσεις πρὸς τήν έλληνικήν κυβέρνησιν, τό δε διπλωματικόν τουτο έπεισόδιον τοσοῦτον έτραχύνθη έπ' εσχάτων, ώστε και εις άπειλήν αποπομπῆς προέβη ή Πύλη, παροξυνομένη υπό τών εισηγήσεων του άξιου αυτής αντιπροσώπου εν Κρήτῃ Σάββα

πασᾶ. Η ήμετέρα κυβέρνησις έμμένει άνένδοτος εις τό δικαίον τής και τό ζήτημα ύρίσταται ακόμη έκκρεμές, πιθανῶς δε θα μείνη τοιούτο επί αρκετόν εισέτι χρόνον, επειδή άμφοτέροι αι κυβερνήσεις ποθοῦσι να έχωσι και ένα επί πλέον άνοικτόν λογαριασμόν πρὸς εύρεσιν άφορμῆς δια σοβαρωτέρην έπιπλοκήν. Τοιουτοτρόπως δε ό κ. Ζυγομαλάς μένει εις τήν θέσιν του υπό τήν περιεργον ιδιότητα του casus belli εν ειδει κορσέρβας, χρησιμοποιηθησομένου κατά τόν κατάλληλον καιρόν, ή τήν του φωσφορικοῦ πυρσίου δι' οὔ πιθανῶς πρόκειται ν' άνάψῃ ή άπειλούσα πάλιν τήν Άνατολήν πυρκαϊχῆ.

ΟΤΙ ΦΘΑΣΗ

Ο Δεκαστριάδης είνε όλίγον δυσήκοος. Προσπαθεῖ μεταβάλει εις τήν βουλήν και λαμβάνει θέσιν άκροατοῦ. Προσπαθεῖ όμως ν' άκούσῃ τίποτε, θέτει τας παλάμας του παρά τά ὠτά του, κύπτει πρὸς τά εμπρός, άλλ' εις μάτην. Έπι τέλους άπειπισθεὶς στρέφεται πρὸς τόν γείτονα του και τῷ λέγει σοβαρῶς: — Θα είνε μυστική ή συνεδρίασις!....

+++

Η πενθερά του φίλου μας Γ... άπέθανε πρό τινων ήμερῶν εν περιπνευμονίᾳ. Μετά τήν κηδείαν, εν τῇ οικίᾳ, εις τών παρευρισκομένων πλέκει τό εγκώμιον τής μακαρίτιδος. — Α! ήτο λαμπρά γυναίκα!, λέγει, τί καλή, τί αγαθή! Ητον ό φοινιχῆ τών πενθερῶν! Ο τεθλιμμένος γαμβρός άκούων τουτο άνατινάσσεται περίτρομος, άναμνησκόμενος τής μυθολογικής παραδόσεως, καθ' ήν οι φοινικες άναγεννῶνται εκ τής τέφρας των....

+++

Άττικαί έπιγραφαι άνέκδοτοι: «Καγφερειῶν ο Meré-laos». Τί ενθαρρυντική έπιγραφή δια τούς εκ τών πελατῶν του νυμφευμένους!

+++

Και άλλη: Παρά τούς Άγίους Θεοδώρους: «Καγφερειῶν ο' Αστῆρον». Και επί τής αντίθετου πλευρᾶς του γαλλιστί: «Caffé l'Astre».

+++

Αι φαιδρότητες του θανάτου. Έκ νεκρωσίουμο τοιχοκαλληθέντος εις τας ὁδοὺς πρό τινος: «Τήν σεβαστήν ήμῶν μητέρα, δυχατέρα και αδελφῆν, ως καπνὸς εκλείψασα, κηδεύομεν σήμεραν.»

Αξενόισα

— Αί, πῶς πάνε αὐτοὶ οἱ ταυλαμπάδες; — Νά, ὅσοι πάν και μαθαίνουν πῶς τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι....

— Τί φρονεῖς; Θα ἔγωμεν και ἄλλην κρίσιν; — Ἐγὼ δὲν ξέρω τί γίνεται μετὸν ἀδελφὸ μου ἐς τὴν Κρήτην και θα ξέρω γιὰ τὴν Κρίσι;

Βαρειὰ ή καλογερική, μά και ή επιστρατεία!...

Λησμονηθεὶς άπεσταλμένος Κοπαϊδ-βέης

— Πέγτε 'μέρας μέσα, γιατί διαβάξεις εφημερίδες, ἄς είνε κ' ή 'Απόλλοις!...

Ο φίλος βουλευτῆς ο κληρονομῆσας τοὺς θησαυροὺς του Κρήτσου.

ΨΕΥΤΟΠΟΛΕΜΟΣ

Ψευτοπόλεμον φοβερό άκούεται άντάρτα, σ'τους άμαζόνες δίνονται γιά τ'ο Σταυρό καπάρτα, καπνίζουν σιδηρόδρομοι τής Αττικής-Λαυρίου, και γίνεται συντέλεια και χαλασμός Κυρίου Βρίσκων δουλειά οι ρήτορες και οι σουλασαδόροι, και τρέχουν καθβαλάρηδες και τρέχουν όδοιπόροι.

Κανόνα έκτοπιζονται, μοιράζονται φρούγια, με λάδι έσκουρρίζονται και έίση και τουφέκια, γυαλίζονται χρυσά κουμπιά, λαμποκοπούν σπαλίταις, βροντούν ταμπουρά με βιοή, σημαίνουν ή τρομπέταις, πέρνουν και δίνουν προστάγας κλητήρες κι' άστρόνιοι, τρέχει με την όμπρέλλα της και ή Ροζόβ άκόμη.

Έτοιμασίαε βραστιακές και τελεωμό διρ έχουν, γαϊδοόρια, κόρρα κι' άμαζαίς από ρυτίθος τρέχουν, χιλιομτρίζουν τάλογα, τραβούν κλωτσιαίς οι μούλοι, γασγίζουν τά λαγωνικά του κνηγού Σταμοόλη, άφρίζουν γιά τόν πόλεμο οι ρίοι πολεμάρχοι, άπ' άκρη σ' άκρη χαλασμός... κρεμούν τόν Πατριάρχη.

Άλλ' Ξεφρα μες 'στη βοή γενναο παλληκάρι καθβάλα σι μοναστηριού άβάστακτο μουλάρι, ως τόν άρχαίον άγγελον τού Μαθαβώρος τρέχει κ' εις τού Σταυρού τοις μαχηταίς φωνάζει ότι βρέχει. Βροχή και λάσπη πλάκωσα... κρτίμα και πάλι κρτίμα... κάτω άμείσως τάγματα, μίτη προχωρήτε βήμα.

Έτσι φωνάζει 'σ'ό Σταυρό αυτό τ'ο παλληκάρι και χάνεται σ'όν άστραπή μαζί με τ'ο μουλάρι, ή δέ φωνή του άντηχέι εις άντρα και εις όρη, γυρούν τοξόται, πελτασταί, ούσαύροι, λογχοφόροι, κ' οι πρόγονοι άπ' τού Σταυρού φωνάζουν τ'ο βοννό: λάσπη κι' ό ψευτοπόλεμος σ'όν τόν άληθινό!

Σουρτς

ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΜΑΓΕΙΡΟΣ

Άπεβίωσε κατ' αυταίς έν ήλικίη λίαν προβεθηκνική άνήρ τις άφανής μόν τώρα και άγνωστος παρά τοις πολλοίς, άλλ' όστις έσχε ποτέ στιγμήν έπιστημότητος έν αυτώ μάλιστα τ'ω κέντρ'ω του πολιτισμού και των φώτων, έν τ'η έστίζ τ'ων έπιστήμων άνδρών.

Ό άποθανών, καλούμενος Κώστας Παπαδημητρίου, έκ Δαρδανελλίων, δέν ήτο ούτε δημοτικός σύμβουλος, ούτε δημοσιογράφος, ούτε καν έφευρέτης μεθόδου πρ'ος αποξήρανσην τ'ης σταφίδας. Η Πρόνοια ήτις μεριμν'ε διά τήν πλήρωσην του στομάχου των πετεινών του ούρανού διά τροφ'ης άπλουστάτης, όσον και διά τήν του στομάχου του γαστριμάργου διά τροφ'ης παλυσυνθέτου, κατέστησεν αυτόν μάγειρον!

Άν ό Παπαδημητρίου έζη εις τήν εποχήν των Λουκούλων και των Άπικίων, βεβαίως ή ιστορία θά μετεβίβαζε τ'ο όνομά του μετά φήμης εξαίρετικής εις τους μεταγενεστέρους. Έν τούτοις και εις τόν αιώνα τούτον ή φήμη του Έλληνος μαγείρου ήδυνήθη γά έπεκταθή επ'εκεινα των χυτρών και των έσχαρών του μαγείρειου του. Μάγειρος του έπιφανούς έκ Φαναρίου εύπατρίδου Μιχάλοδα του Σούτσου, διετέλει τοιοούτος

και του υιού αυτού κ. Ίωάννου Σούτσου, ότε ούτος εύρίσκειτο έν τ'η έν Παρισίους έλληνική πρεσβεία, συναναστρεφόμενος μετά των διαπρεπόντων έν τοις γράμμασι και ταίς τέχναις, και ιδίως μετά τ'ης πλειάδος τ'ης μεσουρανούσης επί τ'ης βασιλείας του Λουδοβίκου Φιλίππου. Μιξ των ήμερών, έν'ω έγευματίζε παρά τ'ω κ. Σούτσ'ω, ό Άλέξανδρος Δουμάς, ό έπιφανής μυθιστοριογράφος, ούτινος ή γαστριμαργία εξισούτο με τήν μεγαλοφυάν, τ'οσούτον κατεβέληθη έκ του τεχνικωτάτου πιλαφίου του παρατεθέντος εις τήν τράπεζαν, ώστε ήθέλησε να γνωρίση αυτοπροσώπως τόν μάγειρον. Ό οικοδεσπότης παρουσίασε τότε πρ'ος τόν έξοχον συγγραφέα τόν έλληνα μάγειρον, όστις εις τους έπαινους του Δουμά και εις τήν έρωτησιν αυτού άν έπεθύμει τι να τ'ω χαρίση πρ'ος άνάμνησιν, απήντησε μετριοφρόνως ότι έπεθύμει μόνον ένα τόμον των συγγραμμάτων του μετά τ'ης ιδιυγείρου υπογραφ'ης του συγγραφέως. Τόν τόμον τούτον προθύμως έδώρησεν, ό Δουμάς πρ'ος αυτόν έπιγράψας γαλλιστί εις τήν πρώτην σελίδα του βιβλίου τήν φράσιν: au meilleur faiseur de pilaf.

Μόνον χάρην του περιστατικού τούτου έκρίναμεν καλόν να μνημονεύσωμεν του θανάτου του γηραιού μαγείρου, όστις έζησε μέχρι τέλους περιθαλπόμενος παρά τ'ης οικογενείας ήν επί μακρόν ύπηρέτησεν. Έπί τέλους ό ταλαιπωρος μάγειρος έγίνωσκε να παρασκευάζη τόσον καλά τ'ο πιλάφι ώστε να έπισύρη τους έπαινους του Άλεξάνδρου Δουμά, έν'ω πολλοί άλλοι γνωστότεροι αυτού τιμώνται, άν και δέν ειξεύρουσιν άλλο παρά να τρώγωσι τ'ο πιλάφι έτοιμον!

Ρενουοσχίωτης

ΕΙΚΩΝ

ΤΗΙ ΚΥΡΙΑΙ ΝΗΤΙΧΡΙΣ

Μοιάζ' ή εικόνα σου μορφή άγγελολοκαμωμένη, άλλ' όμως αν οι άγγελοι με τ'η μορφή σου μοιάζου, κανίνας στήν παράδεισο άπ' τοις θνητοίς δέν μπαίνει, γιατί τά δ'ω μάτ'ρα σου κάθε θνητό κολάζου.

Όχι, δέν εις' άγγελική καθόλου ή μορφή σου κ'ι' έχει διαβόλον γόητος τ'η σταίσι και τ'η χάρη... Μα τί παράδεισος χρ'εσθ', τί τρίλλα, συλλογίσου, ό άνωτέριος διάβολος σ'τά σκότη να με πάρη!...

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ

Ό Δεκανεύς διατάσσει άριθμησην. Μετά τ'ο τέλος δέ τ'αυτής εύρίσκονται παρόντες μόν 20 έκ των ύπ' αυτόν άνδρών, και άπόντες τρεις.

Και ό δεκανεύς έν όργη: — Να έξθουν τρία βήματα εμπρός!!

Πόσον άρέσκονται εις τάς όμοιοκατάληξιας αυτοί οι στρατιώται! Παρετήρησα ότι π'ας έφεδρος δεικνύει ιδι'αχουσα

προτίμησιν πρ'ος τρία πράγματα — τήν κουραμάνα, τήν καραβάνα και τήν παραμάνα — και ιδιαιτέρην άποστροφ'ην πρ'ος τήν — διανα.

Όσάκις γίνεται άριθμησις εις τόν λόγον μας, παρατηρώ περιέργως ότι ό νεκρός τελειόφοιτος, ό πλησιον του άριθμού 100, όσάκις άκούη τόν γείτονά του προφέροντα τόν άριθμόν τούτον, βουλώνει αυτομάτως τους ρώθωνάς του διά του μανδύλιου του.

Κατά τήν θεωρίαν: Ό δεκανεύς: Η βραχύτης εις ένα πράγμα που πάει όλο πρ'ος τά κάτω. Τιποτε άλλο δέν κάμνει.

Ό δεκανεύς (πρ'ος ένα των στρατιωτών): Διατί, βρέ, δέν ήσουν χθές εις τά γυμνάσια;

Ό στρατιώτης: Κύριε δεκανέα, ειχα έγκέφαλο! (= πονοκέφαλον).

Ό στρατιώτης (πρ'ος τόν λοχίον, κρατών κουραμάναν κεκαμμένην): Κύρ λοχία, να τήν αλλάξω, γιατί' εις πολύ καμμένη.

Ό λοχίας: Όχι, αδελφέ, δέν εις τίποτε! Η παραγορά του φούρνου τήν έκ'αμ' έτσι!

Ό λοχίας (κατά τήν θεωρίαν): Τόν έχθρον θά τόν διακρίνης από τά λακτίσματα (= ύλακιάς) των κυνών.

Εις αξιωματικός πρ'ος τόν δεκανέα: Σεις όφείλετε να μη σ'υραγελάζεσθε μετά των στρατιωτών.

Ό δεκανεύς: Προορισμός του στρατιώτου εις να υποτάσσεται εις τάς όρμάς των άνωτέρων του.

Ό αυτός: Αιχμάλωτος θά π'η όταν ένας φύγη από τόν ελληνικόν στρατόν και πάει εις τόν τουρκικόν και γυρίση πίσω εις τόν ελληνικόν και τόν τσακώσουν.

Ό λοχίας: Στρατιώτης θά π'η να σε πέρνουνε από πολίτη φαντάρο γιά να τρώς με τήν ώρα σου, να πίνης με τήν ώρα σου, να κοιμάσαι με τήν ώρα σου και να περπατάς με τήν ώρα σου με σεβασμό άπεριόριστο εις τους άνωτέρους σου. Πολίτης θά π'η να τρώς όποτε θές, να κοιμάσαι όποτε θές, να περπατάς όποτε θές και να κάνης ό,τι θές.

Ό δεκανεύς: Ό περιορισμός του στρατιώτου εις ή υπαξίσις τ'ης πατρίς. Ό στρατιώτης εις στρατιώτης. Κοιμάλωσ' αυτό!...

Ό δεκανεύς πρ'ος τους έν τ'η γραμμ'η στρατιώτας ψιθυρίζοντας: — Μωρέ θά σωπάσετε, μουλάρικ του Ίησου Χριστου!...

Ό Ροζόβος/σε είπες

'ΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΜΟΥ

Λιγερή γαλανομάτα, μοναχή μου συντροφιά, όλη δόξα, όλη νειάτα, όλη χάρη κι' όμορφιά!

Η έλπίδα φτερουγίζει 'στη γαλάζια σου θεωρία και ή ύψη σου χαρίζει τήν ουράνια έλευθερία.

Όπου ή ύψη σου προβάλλει σπαρταρ'ε κάθε καρδιά... Κ' έχουε καρδιά μεγάλη τ'ης Ελλάδος τά παιδιά.

Μέσ' 'στ' άρρόπλαστα πελάγη, μέσ' 'στη μαύρη έρημιά, όπου χιόνια, όπου πάγοι, όπου άταρα κορμιά,

Όπου άγώνευτο σκοτάδι με τό γέρο τό βοριά, όπου βγαίνουε τό βράδυ τ' άγριότερα θεριά,

Όπου ό θάνατος άπλώνει και ρουφ'ε κάθε πνοή, όταν τ'ο προβάλλης μόνη, ξαναφέρνεις τ'η ζωή.

Λιγερή γαλανομάτα, ώ γλυκειά μου συντροφιά, όλη δόξα, όλη νειάτα, όλη χάρη κι' όμορφιά.

Όμοις άκουσε και μένα, ώ Σημαία γαλανή, έχω κι' άλλη σ'άν έσένα, κι' άς μη σου κατοφανή.

Άν 'στην ύψη δέν σου μοιάζει, όμως μοιά'ετε πολύ, σ'άν έσένα έχει νάζι, σ'άν έσένα εις καλή.

Κ' ή καρδιά μου πάντα βάνει σε και 'κείνη μεζί, 'στό πλευρό σου ν' αποθάνη και 'στό πλάι τ'ης να ζ'η.

Guerrille

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Έκ του Έπόπ'του τ'ης Τριπόλεως: « Ό καιρός παρά τ'ο σύνθηδες διά τε τόν τόπον μας και τήν εποχήν εις λαμπρός μεγάλων ώφελειών προξενος προοιωνίζόμενος διά τε τά σπαρτά και τά κτήνη ».

Έκ του Έθνικου Μεγαλειου Βόλου. « Διά του ήμετέρου στόλου θά καταλάβωμεν άκρωτήρια, κόλπους, λιμένας και πόλεις ».

Έκ τ'ης Τριχωρίας: « Σύντροφος του Μακράκη και ό ισχάτως έν τ'η « Άκροπόλει » έκ Γερμανίας δ'ήθεν γράφων. Δέν εις « Έλληνα! Ψεύδεται! διότι αν όντως Έλληνα εις, και αν όντως ό Μόλτκε ώμίλησε μετ' αυτού και τ'ω ειπεν ότι οι Έλληνες έπρεπε να καταλάβωσι τήν Θεσσαλονίκην διά να έλθωσιν εις Αθήνας οι Τουρκοι, δέν έπρεπε να δημοσιεύση τήν φιλέλληνα ταύτην συμβουλήν του Μόλτκε έν τοις έφημερίσιν, άλλ' έπρεπε να τήν υποβάλη έν πατριωτική μυστικότητι εις τήν Κυβέρησιν τ'ης Ελλάδος επί άποδείξει ».

Έκ τ'ης Ηγούε τ'ης Τήρου: « Καί δέν άρκει μόνον τούτο, άλλά θέλουσι και μισθούς μεγαλειτέρους από τους σημερινούς και άπόλυτον έλευθερίαν ως πρ'ος τόν άριθμόν των έπιστατών, ύπηρετών, άνεμοδεικτών και ώροδεικτών διότι τ'ο κόμμα έχει ανάγκην πολλών ρουσπετιών ».

Έκ τ'ης Τριχωρίας: « Μήπως δέν γράφετε τήν έφημερίδα μόνι σας και έχετε τινα γέμοντα φελλών, πετρών δηλαδή, διαβόλων φορτωμέ-

ων παλζούργια, άνώμαλον, ένοχον, πονηρόν και διαστρέφει και καταστρέφει τήν εφημερίδα σας;»

††

Έξ είδοποιήσεως δημοσιευμένης είς τόν Φανόν Σύρου :

« Παρακαλούνται αί συμπολίτιδες δεσπούναι και δεσποινίδες όπως επίσκεφθώσι τό κατάστημα αύτου κείμενον έν τή άγορά βέβαιαι ούσαι έκ τών προτέρων ότι θέλουσι θαυμάσει τήν στερεότητα, τόν ώραϊόν και στερεόν χρωματισμόν, καθώς και τήν καλλιπέειαν όλων τών άνωτέρω έκτεθειμένων, προσέτι θέλουν εύρει άπίστευτον εύθηρίαν ».

††

Έξ έπιφυλλίδος δημοσιευμένης είς τήν Θεσσαλιώτιδα Καρδίτσης :

« Η άριστος προσωπική συνάντησίς μου μετά του Σχοπεγγχέρου χρονολογείται ούχι πρό πολλού διά μέσου τών πολυτίμων τεχνικών άντικειμένων ώριχάλλων και εικόνων, άτινα φράσσουσι τό άναγνωστήριον του σοφού Ιατρού Β... Περιώρισα τήν προσοχήν μου επί τινος είκόνος λίαν σεμνής έμπεριχούσης έτέραν εικόνα ανθρώπου, φωτογραφημένην διά λιθογραφίας, παληανθρώπου τινός δυστρόπου προσώπου, μεγάλης άπιοειδούς ρίνος πεπλατυσμένης είς τούς μυκτήρας, άλλουθώρου τούς οφθαλμούς, διεσχισμένης εύρυχωρας τό στόμα, και καταβιθαζομένης είς τάς συναρθρώσεις τών χειλέων διά τινος χαλεπής πτυχής, έζήτησα τό όνομα του παραδόξου τούτου. Σχοπεγγχέρου, μοι άπεκρίθη, και ένόησα τό σύστημα του δυσοιωτιστού ».

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΞΗΜΟΥ

Ναυαρίω. Όρθή ή, σέψις σας και θα δημοσιευθί προσεχώς, πρό πολλών ημερών έζητήσαμεν τήν φωτογραφίαν και τήν αναμένομεν. Ό σεβ. Αβδακούμ σας διαβιβάζει δι' έμειν τάς θερμάς εύχαριστίας του.— Π. Γ. Τσ... Γένουαν. Έλθήθη. — Γαλ. Διά να σας εύχαριστήσωμεν θα προσλάβωμεν προσεχώς μεταξύ τών συνεργατών μας τόν κ. Τζάνην και θα τόν έπιφορτίσωμεν να σας άπαντα πάντοτε λατινισί.— Αντικατοπτρισμό. Διατί δίν τά έστελλате καλλίτερα πρής τόν Ίδιον;— Κοπ-και. Πειραιά. Μη πρής Θεού άλλα τοιαυτα. Προτιμότερον θα ήτο να μάς πέμψητε όλην αναλόγου φύσεως.

Οι νεωσι έγγραφόμενοι συνδρομηται προπληρώνουσι. Πάσα αίτησις πρός έγγραφήν πρέπει να συνοδύηται υπό του τιμήματος της συνδρομής, άλλως δέν λαμβάρεται υπό όψει.

Φύλλα παρελθόντα του ΔΕΛΤΕΟΣ πωλούνται έν τω γραφείω άντί λεπτών 20 έκαστον.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Τά νεώτατα και τελειότατα είδη της γραφικής ύλης εύρίσκονται έν τω καταστήματι τούτω υπερ πλουτιζόμενον όσημέραι καθίσταται έράμιλλον τών Ευρωπαϊκών.

Περιέχει ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ, δέχεται δε παραγγελίας τοιούτων επί τιμή κατά 20 % εύθηνότερα της τών Ευρωπαϊκών.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ άρισται χαράσσονται έν αύτω.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ έκτυπούμενα στιγμαίως.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Κύριος είδώς κάλλιστα τήν Άγγλικήν, Γαλλικήν και Ιταλικήν, (διευθύνας δ' επί πολλά έτη μεγάλου Τραπεζιτικού και Έμπορικού Κατάστημα), τήν Διπλογραφίαν και καθόλου τήν Έμπορικήν, δυνάμενος να διαθέση ώρας τινάς καθ' έκάστην, αναλαμβάνει παραδόσεις τών τε γλωσσών και τών Έμπορικών μαθημάτων, έτι δε και μεταφράσεις δι' Έφημερίδας και Περιοδικά. Πληροφορία παρ' ημίν.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΤΟ ΑΣΤΥ

ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΜΠΑΛΑΝΟΥ ΠΡΩΗΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΣΥΛΗ

Έαν ό Όδυσσεύς άνεξη και ήργατο είς τήν πρωτεύουσαν της Ελλάδος, θα έβλεπεν έκ νέου πολλών ανθρώπων ΔΕΤΣΑ. Και επειδή ό άνας της Ίθάκης ήτο πολύ έξυπνος και πολύ φιλόκαλος, αναμφιβόλως θα έγενετο πρώτον συνδρομητής είς τό ΔΕΤΣ. (Έτησία συνδρομή δρας. 12 διά τάς Αθήνας και Πειραιά, δρ. 15 διά τάς έπαρχίας και 20 διά τό έξωτερικόν) θα έσώρει άντί της βαρείας περιφερειαίας πύλους κομψούς και στερεούς ούς θα ήγόραζεν από τό ΔΕΤΣ (λαμπρόν και εύρωπαϊκώτατον πιλοκαλίον επί της οδού Σταδίου άντικρύ της Πιστωτικής Τραπεζής) και θα διήργατο εύχάριστος τάς ώρας του πίνων καφέν και διάφορα έκλεκτά ποτά, απολαών πασης περιποίησεως είς τό ΔΕΤΣ, νεοσύστατον καφενείον κάλλιστα τήτρεπισμένον και εφοδιασμένον, διευθυνόμενον δε παρά του φιλοπροόδου κ. Αχιλ. Ν. Σέρβου.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ό παρ' ημίν διακεκριμένος μουσικοδιδάσκαλος κύριος Γουίδας καθιστή γνωστόν είς τό κοινόν ότι αναδέχεται να διδη μαθήματα υποκρούσεως (armonium) διά κλειδοκυθάλου και βαρυβαρύτου (violoncello) πρής εκτέλεσι μουσικής εκλεκτής και δυσκολιότατης κλασικής και Ιταλικής, ύποσχεται δε εξάσκησιν και πρόδον ταχυτάτην και σημαντικήν ως πρής τόν ρυθμόν, τόν χρόνον και τήν έκφρασιν. Άμοιβή 5 δραχμάς καθ' ώραν.

Η δε σύζυγός του κυρία Γουίδα καλλιτέχνις επίσης διακεκριμένη και γνωστής Ικανότητος έχει ώρας τινάς διαθέσιμους διά παραδόσεις μαθημάτων κλειδοκυθάλου. Άπευθυντέον: Όδός Πειραιώς 49 οικία Λιθανοπούλου.

Οι έρασταί της μουσικής ας έπωφεληθώσι της εύκαιρίας.

CAPSULES TAETZ

ΕΙΣ ΦΙΑΛΙΔΙΑ. — ΕΙΣ ΘΥΛΑΚΙΑ. — ΚΑΤ' ΟΚΑΝ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΕΝ ΤΩ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΩ

ΙΩ. Δ. ΚΑΤΣΑΡΗ

Χορηγητοῦ τοῦ Βασιλικῦ Θεραπευτηρίου α ὁ Εὐαγγελισμὸς ».

11. — ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ. — 11.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΦΕ ΡΕΣΤΟΡΑΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΑΦΙΚΟΝΤΟ ΦΡΕΣΚΟΤΑΤΑ

ΣΤΡΕΙΔΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

† Έκ του Τυπογραφείου των Αδελφών Παρρή †